

Eksem på fingrene og astma.

En ung pige først i tyverne havde igen fået problemer med sine fingre. Hun havde tidligere fået anden alternativ behandling, men nu var problemerne tilbage, og hun ville derfor prøve kinesiologi.

Hun fik blærer og eksem på langemand og ringfinger og havde en kogende fornemmelse i fingrene. Det var meget ubehageligt og hindrede hende i at bruge sine hænder fuldt ud, og dette stressede hende yderligere, fordi der var nogle opgaver hun skulle løse til bestemt tid.

Hendes mål var, at hendes hud på fingrene var glat og pæn, og det var bestemt et stressende mål. Der var problemer omkring helbredelseslinjen, hvor det var nødvendigt at arbejde med generationer. Hun fortæller så, at der faktisk er psoriasis i familien, og hun håber selvfølgelig, at hendes problemer ikke er starten på det. Da hun er kommet op på sin helbredelseslinje, er der stadig lidt stress tilbage i nutid, og senere er der også noget stress på alderstrinnet 16 år. Det bliver også fjernet, og her skulle der arbejdes med hendes immunforsvar.

Hun kom igen efter en måned. Der havde været en opblussen efter de første to uger, men nu var det roligt igen. Der var dog sår, eksem og betændelse ved hendes langemand, og hendes negle så heller ikke pæne ud. Der var stadig en del stress, og denne gang skulle der arbejdes videre med hendes immunforsvar og fordøjelsen. Vi talte også om, at det kunne være en god idé med et kombineret vitamin/mineral-tilskud, fordi hendes krop muligvis var lidt i underskud, da hun havde taget p-piller i flere år.

Der gik igen en måned, og nogle dage før, hun skulle komme, var det gået rent galt. Fingrene begyndte igen at koge, og der var nu tale om en stafylokok-infektion. Hun var meget træt, og kunne sove hele tiden. Stress-procenten var faldet og lå nu på 42%, så det gik jo den rigtige vej. Denne gang blev der arbejdet intenst med hendes lever-galde-system på flere måder, og der blev igen arbejdet med hendes immunforsvar.

Da hun kom igen efter 5 uger, så det rimeligt ud, men hun havde en fornemmelse af, at det kogte lige under overfladen og var på vej i udbrud igen. Begge langemænd var lidt dårlige, og hun havde overbelastet sine tommelfingre.

Stressprocenten var nede på 30 %, og hun følte, at hun ikke havde noget valg. Hun følte sig handlingslammet, ødelagt og fornærmet. Nu var det ved at være nok. Hun fik afbalanceret forskellige ting, der igen relaterede til fordøjelse og immunforsvar, og så var der igen 0% stress.

Denne gang testede jeg også hendes muskler via en Gamma-2-test for at se, om der var en skjult ernæringsubalance. Der var fire muskler, som ikke var i orden. Alle fire muskler hørte til fordøjelsessystemet og åndedrættet. Hun havde ingen styrke i disse muskler, og hun følte også en udtalt træthed i dem. Hun reagerede på hvede, og efter afbalanceringen, testede jeg frem, at hun skulle holde pause med hvede over en periode, så hendes fordøjelsessystem kunne få ro og genopbygge sig selv igen.

Efter en måneds tid kom hun igen. Stressprocenten var nu nede på 15%, altså en halvering i forhold til sidst. Diæten havde hjulpet, og fingrene havde været fine indtil dagen før. Nu var der lidt på tommelen. Hun fik testet et muskelløb og rettet en blokeret muskel, der hørte til tyndtarmsmeridianen, og så var alt i orden. Vi aftalte, at hun skulle komme efter en god lang sommerferie.

Nu var hendes stressprocent på 0, og hendes støtteord på barometeret var valg, og det var hun glad for, og hun syntes også, at hun havde fået langt flere valg nu. Hendes hænder var meget fine, og der var blot en enkelt blære på tommelfingeren, som var på vej retur.

Inden hun gik hjem, talte vi om, at det kunne være en god idé at arbejde med et nyt mål på et andet tidspunkt, fordi hun også havde astma og tidligere havde taget medicin, og jeg havde en fornemmelse af, at der kunne være en sammenhæng mellem fordøjelse, åndedræt, astma og eksem.

Hun var også selv meget interesseret i at komme helt til bunds i problematikken, så hun ville kontakte mig igen.

Efter 3 måneder ringede hun for at få en ny tid, for nu ville hun gerne i gang igen. Hendes hænder var fine, men der var små hvide pletter under huden, som om der sad noget og lurede. Hun havde smerter ved vejtrækning - det gjorde ondt i skulderen og lungerne. Hendes mål blev denne gang følgende: Jeg trækker vejret frit og ubesværet, og min lungekapacitet er på 100 %. Det mål udløste en stressprocent på 76. Der skulle først arbejdes med kropsafbalancering, og de involverede muskler/meridianer hørte alle til fordøjelse og udrensning, så udskillelse blev taget med i denne afbalancering, så hendes udskillelse kunne være på 100 %. Senere blev der arbejdet med pædagogisk kinesologi og korrigeret ubalancer inden for fordøjelsessystemet.

Hun kom igen efter en måned. Hun havde kunnet løbe, men netop i dag var vejtrækningen ikke god. Hendes stressprocent var på 49, så den var faldet flot. Hun havde igen brug for at have valg og kunne være produktiv, og der skulle arbejdes med muskelkredsløb, så energien kunne flyde frit i de enkelte energikredsløb, når først alle muskler var rettet for deres blokeringer.

Hun havde det fint, da hun mødte op denne gang. Hun havde faktisk slet ikke lagt mærke til sin vejtrækning, men hun havde haft lidt problemer med at sove i tågede perioder. Hun havde fået ondt i sin skulder og følte sig lidt ødelagt, og det viste sig, at der skulle arbejdes med et område i hjernen, som bl.a. har at gøre med skulderbevægelser. Efter denne afbalancering var hun igen på 0% stress og havde det bedre.

Efter 5 uger kom hun igen. Nu var stressprocenten nede på 21%, og hun havde haft det fint. Hun havde været ude at løbe i tåget vejr og havde klaret det uden problemer, og hun havde klaret en hel håndboldkamp uden problemer. Der skulle igen arbejdes med nogle muskler, og så skulle der arbejdes med Hippocampus (søhesten - en struktur i det limbiske system, vores følelseshjerne). Denne struktur har at gøre med hukommelse, og hun stod over for tre store og afgørende eksaminer i hendes studie, så det var vigtigt at kunne huske og være helt klar i hovedet. Hun fik nogle hjemmeøvelser, som kunne afhjælpe stress i forbindelse med indlæring og eksamen, og så skulle hun komme igen efter 5 uger.

Denne gang var der ikke mere stress på målet, og hun havde det fint og kunne trække vejret uden problemer. Hendes støtteord på barometeret var "i eet med", og sådan følte hun det også. Hun havde fået det meget bedre og følte nu, at hun hang sammen igen.

[Tilbage til oversigten](#)